

We komen in Banyoles waar het oude gedeelte van de kerk momenteel opgesteld is voor het publiek. Er is een tentoonstelling van oude ambachten, van bonsai's en van bloemen en planten.

In het meer van Banyoles staan een aantal bouwwerken in het water die men visplaatsen noemt. Deze gebouwen werden opgericht aan de oever van het meer, aan de kant van de stad. Ze hebben elk hun eigen naam. De bouw ervan werd aangevat halweg de 19de eeuw en duurde voort tot het jaar 1931, toen het stadhuis de bouw van nieuwe visplaatsen verbood. In de loop van de tijd werden deze visplaatsen verbouwd en aangepast volgens verschillende stijlen, tot in de jaren zeventig van de 20ste eeuw.

In principe is de functie van deze “visplaatsen” louter praktisch om te kunnen vissen. Nadien gingen ze echter evolueren en werd hun oppervlakte uitgebreid zodat er een boot kon worden aangemeerd. Dat was namelijk een symbool van rijkdom en maatschappelijke klasse. Tot slot, toen de burgerij van Banyoles haar hoogtepunt bereikte en hier sport begon te beoefenen, werden sommige van deze architectonisch typische bouwwerken nog verder uitgebreid om één of twee boten aan te meren, te zwemmen en zelfs om er te verblijven.

Maandag 4 juni 2012

- Van : Banyoles 155 m
- Naar : Besalú 140m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 8 uur

Gisterenavond nadat de tent was opgezet is het hevig beginnen regenen met klank en lichtspel. Als we rond 07.00 uur vertrekken is de hemel echter terug opgeklaard.

We hebben gisteren op de camping gebruik kunnen maken van de wasmachine maar jammer genoeg was er geen droogautomaat. Tijdens de nacht hebben we onze was te drogen gehangen in de toiletten en tegen de ochtend was alles zo goed als droog.

Vandaag krijgen we wat van alles voorgeschoteld. We gaan door bossen, kleine dorpen, langs immense velden en langs prachtige beken. Af en toe komen we, in het wild, een kersenboom tegen en vullen onze magen met rijpe kersen.

Van zodra de zon genoeg warmte geeft en we een geschikte plaats vinden drogen we onze tent. Deze is meestal nat van de condens en van de dauw. Een droge of een natte tent geeft een verschil van een halve tot één kilo.

Tot rond 16.00 uur kun je in Spanje een “menu del dia” (dagschotel) eten. Deze kost meestal rond de 10 euro en elke dag proberen we zo een schotel te versieren.

In Besalú zetten we onze tentjes op de camping en trekken nadien het stadje in om het te verkennen. Ons wassen doen we voor we in de slaapzak kruipen want het is nog te warm.

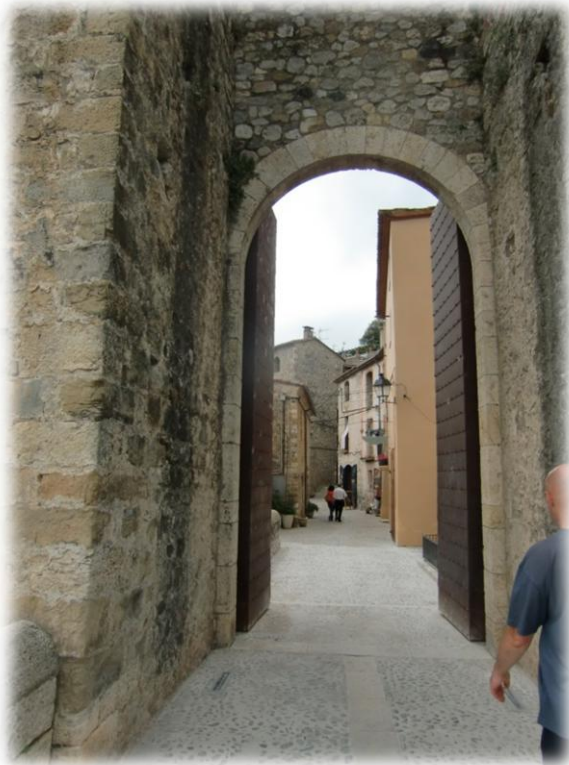

Ons eindpunt vandaag is het schitterende stadje Besalú, met mooie steegjes en een overvloed aan middeleeuwse gebouwen. Vanaf de doorgaande weg is het authentieke stadsbeeld, gedomineerd door de enorme romaanse brug, (Puente de Besalu) al te zien. De versterkte brug over de Riu Fluvià dateert uit de 11e eeuw.

De rivier Fluvia ontspringt in Garrotxa op 920 m hoogte en heeft een lengte van 97,2 km en mondt uit in Aiguamolls.

In de middeleeuwen leefden er in Besalú naast katholieke burgers ook een belangrijke groep van Joden: zo'n 20% van de toen 1.000 hoofden tellende gemeente was Joods. Uit overgebleven documenten mag duidelijk blijken dat de verstandhouding tussen beide bevolkingsgroepen goed was, er was sprake van handelsovereenkomsten en er was geen sprake van een afgescheiden woonbuurt voor Joden tot 1415. In 1415 werd de "Call Jueu" (Joodse buurt) gecreëerd in de belangrijkste straten van het dorp, en vandaag de dag kunnen de resten van de belangrijkste gebouwen uit die tijd (weer) bezocht worden.

U zult zich misschien afvragen waarom deze versterkte brug een haakse bocht maakt en niet gewoon recht loopt zoals andere bruggen. Deze hoek is er gekomen omdat men bij de bouw van de brug gebruik gemaakt heeft van de natuurlijke rotspartijen in de rivier waarop de brugpijlers rusten. Deze manier van bouwen heeft duidelijk zijn waarde bewezen.

Het klooster Sant Pere met klokketoren werd in de twaalfde eeuw gebouwd op de fundamenteën van de kerk Sant Pere. In het klooster zijn 6 graven van vroegere abten en graven.

Het slenteren door Besalú is als een reis door de tijd met zijn smalle straatjes, steegjes en middeleeuwse huizen. We zijn deze morgen opzettelijk vroeg vertrokken om alle straatjes en pleintjes van het stadje op ons gemak te kunnen bezoeken.

De rivier Fluvia heeft op sommige plaatsen een aantal eilandjes die begroeid zijn. De rivier is breed maar niet diep. Het water werd vroeger gebruikt voor de akkers, in periode van droogte, te voorzien van het nodige vocht.

De meeste huizen in Besalú zijn gebouwd op rotsen waardoor er een stevige fundering is. Op vele plaatsen is er geen verkeer van auto's mogelijk.

Besalú heeft heel wat bronnetjes. Hier en daar treft men dan ook nog de overblijfselen aan van waterputten die nu niet meer in gebruik zijn.

Hier en daar is er ook wat kunst te bewonderen. Soms staat er in een hoekje een metershoge stoel of hangen er enkele stoelen op de gevel van een openbaar gebouw. Deze stoelen zijn vervaardigd uit metaal en zijn allen goed vast geankerd.

De camping ligt zowat 3 km buiten de GR en buiten het centrum op een heuvel. Naar het centrum zijn we te voet gekomen maar als we 's avonds terug keren naar de camping doen we autostop. Veel wagens rijden er niet in de richting van de camping maar al na enkele honderden meters horen wij een auto naderen die ons meteen meeneemt. Rond 20.00 uur kruipen we in onze slaapzak.

Dinsdag 5 juni 2012

- Van : Besalú 140 m
- Naar : Montagut i Oix 284 m
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 9 uur

We gaan het vandaag rustig aan doen. Ze geven tot 30°C en daar kan ik niet zo goed tegen. Zeker als het bergop is krijg ik het dan lastig. René daarentegen is nog jong en staat ook wat scherper. Hij zal dan ook af en toe maar eens moeten wachten. Bij ons thuis geven ze voor vandaag 14°C en regen.

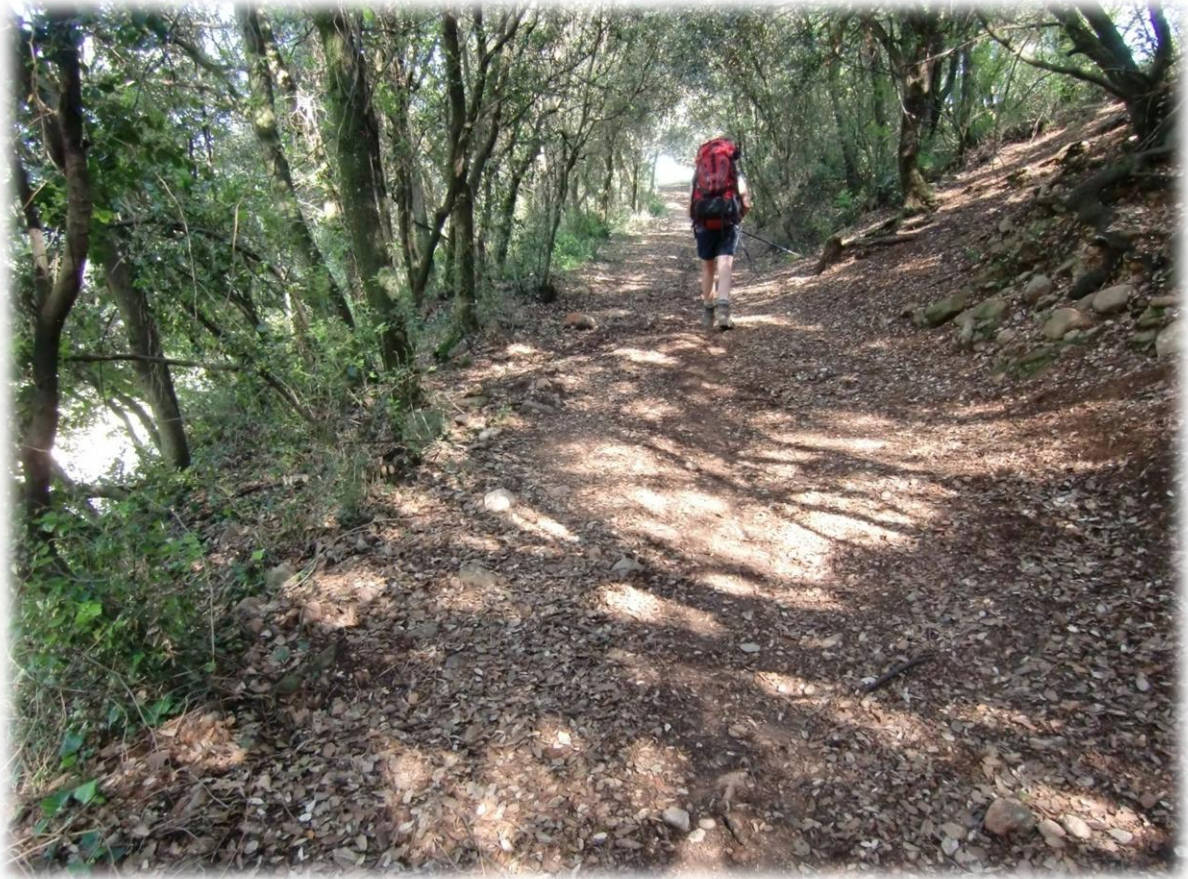
Als we in het centrum komen kunnen we nog de sfeer opsnuiven van de plaatselijke markt. Het is een levendige handel in allerlei producten. Vooral exotische kruiden en landverse groenten en ambachtelijke streekproducten.

Zuidse deuren hebben mij altijd al aangesproken. Hoe ouder en hoe versletener ze zijn hoe mooier ik ze vind. Hier een prachtige deur met een kattengat. Verdorde bladeren en wat ander straatvuil geven de deur een extra dimensie.

De koeien lopen er hier kleurrijk bij. We lopen nu door het natuurpark van het vulkanische gebied aan de Garrotxa. Dit is een van de groenste gebieden in de regio.

Gewassen met Dash

Gewassen met een
gewoon wasmiddel

De Romaanse brug over de rivier de Llierca. La Garrotxa heeft een uniek vulkanisch gebied. Dat bestaat uit 30 kraters en een beschermd gebied van ruim 12.000 hectaren. Het is een land van mythen en bandieten.

Het gebied waar we nu inlopen lijkt soms wat op het noorden van Corsica.

